

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1734/2022.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.222/2022/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Petia Csaba ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.222/2022/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta, a Szegedi Törvényszék 3.K.701.595/2021/6. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárásban megállapított tényállás szerint az osztrák állampolgárságú indítványozó 2021. július 6. napján gépjárművel belépésre jelentkezett a röszkei határátkelőhelynél. Az indítványozó a vámellenőrzést végző pénzügyőr kérdésére sem bejelentési kötelezettség alá eső árut, sem más egyebet nem jelentett be sem szóban, sem írásban. Az eljáró pénzügyőr tételes vámvizsgálat elvégzése mellett döntött, és a gépjárműben egy táskában 500 000 euró készpénzt talált, amit az indítványozó ekkor még a magáénak vallott, utóbb (a meghallgatása során) azonban már úgy nyilatkozott, hogy a készpénz nem az övé, hanem a főnökéé, akivel a megelőző napon együtt utazott autóval Belgrádba, főnöke pedig onnan repülőgéppel utazott tovább. Az indítványozó a meghallgatása során csatolta a főnöke útlevelének másolatát, továbbá csatolt egy, a határátlépést megelőző napon kiállított német és angol nyelvű igazolást, melyben az indítványozó főnöke akként nyilatkozik, hogy 750 000 euró készpénz egy gazdasági társaság számlájáról származik, és egy jogügylet megkötésének céljára szolgál. Az igazoláson a

készpénz összege tollal utóbb 500 000 euró összegre átírára került, és angol nyelven rávezetésre került (dátum és aláírás nélkül), hogy „Az ügylet az utolsó pillanatban megghiúsult, a pénz megy vissza Bécsbe.” Az indítványozó ugyancsak csatolt egy, 2020. március 19. napján kelt készpénzfelvételi bizonylatot, mely igazolja, hogy a kérdéses gazdasági társaság részére 1 000 000 euró összeg került egy osztrák bankban kifizetésre.

- [3] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Csongrád-Csanád Megyei Adó- és Vámigazgatósága, mint elsőfokú hatóság 2021. július 6. napján kelt, 2512082364/2021/NAV iktatószámú határozatával megállapította, hogy az indítványozó nem tett eleget az Unió területére belépő, illetőleg az Unió területét elhagyó készpénz ellenőrzését szabályozó 2018/1672 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Rendelet) szerinti nyilatkozattételi kötelezettségének, ami miatt a hatóság az indítványozót az Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről és az 1889/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2018/1672 európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2021. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Készpénzvtv.) 10. § (1) bekezdés c) pontja alapján 88 385 000 forint készpénzellenőrzési bírság megfizetésére kötelezte. Figyelemmel arra, hogy a hatóság azt állapította meg, hogy a kiszabott bírság forintban történő megfizetésének az indítványozó nem tud eleget tenni, ezért a Készpénzvtv. 12. § (1) bekezdése, valamint az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 107. § (1) bekezdése alapján a hatóság az indítványozótól biztosítási intézkedésként 250 000 euró pénzüsszeget visszatartott.
- [4] 1.2. A határozat meghozatalát követően az indítványozó határozat kiegészítése iránti kérelmet terjesztett elő, ugyanis álláspontja szerint az elsőfokú hatóság határozata nem tartalmazta a nyilatkozattételi kötelezettség elmulasztása esetén a hatóság által hivatalból összeállítandó nyilatkozatot a készpénz eredetére vonatkozóan. A másodfokon eljáró Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága a kérelmet tartalma szerint bírálta el, és azt fellebbezésként értékelte. A másodfokú hatóság 4187512823/2021/NAV iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozat szerint a Rendelet, illetőleg a Készpénzvtv. alapján az indítványozót terhelte a nyilatkozattételi kötelezettség, melynek elmaradása esetén azonban a hatóságot nem terheli olyan kötelezettség, hogy a nyilatkozat tartalmi elemeit a készpénzellenőrzési bírságot kiszabó határozatában szerepeltesse.
- [5] 1.3. A másodfokú határozattal szemben az indítványozó keresetet terjesztett elő, melyben elsődlegesen a határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését és az alperes hatóság új eljárásra kötelezését, másodlagosan pedig a határozat kiegészítését kérte. Az indítványozó keresetét a Szegedi Törvényszék 3.K.701.595/2021/6. számú, 2022. február 10. napján kelt ítéletével elutasította. Az ítélet szerint az kétséget kizáróan megállapítható, hogy az indítványozó a készpénz

birtokosa (annak „hordozója”) volt, a bírság kiszabásának pedig nem feltétele annak vizsgálata, hogy a fellelt összeg kinek a tulajdonát képezi. Erre tekintettel pedig a bíróság megítélése szerint alaptalan az indítványozó azon keresete, hogy a hatóságok nem tettek eleget a tényállás-tisztázási kötelezettségüknek, hiszen ezeket az indítványozó által kifogásolt tényeket (a határozatból az indítványozó megítélése szerint hiányzó nyilatkozati adatokat) a hatóságnak a bírság kiszabásáról szóló határozatában nem is kellett szerepeltetnie. A Szegedi Törvényszék ítéletében azt is megjegyezte, hogy a per iratai között egyébként rendelkezésre állt egy, a hatóság által kitöltött készpénzbejelentő adatlap (Szegedi Törvényszék ítélete, különösen Indokolás [79]). A bíróság ítéletében arra is rámutatott, hogy helyesen járt el az alperes hatóság, amikor az indítványozó határozat kiegészítése iránti kérelmét fellebbezéseként értékelte és aszerint is bírálta el, amivel nem sérült sem az indítványozó ügyféli, sem pedig jogorvoslati joga. A Szegedi Törvényszék megítélése szerint az ügyben előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése sem volt szükséges a hatóságot terhelő nyilatkozat-összeállítási kötelezettséggel kapcsolatosan, mert „a vonatkozó jogszabályi rendelkezések olyan mértékben egyértelműek, olyan jogi helyzetet teremtettek, amelyek biztosították az elsőfokú bíróság részére az egyértelmű jogértelmezés lehetőségét” (Szegedi Törvényszék ítélete, Indokolás [85]).

- [6] 1.4. A Szegedi Törvényszék ítéletével szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria Kfv.I.35.222/2022/3. számú, 2022. május 5. napján kelt végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta. A Kúria végzése szerint az indítványozó felülvizsgálati kérelmében „a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés” [a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 118. § (1) bekezdés *a*) pont *ad*) alpontja] körében arra hivatkozott, hogy figyelemmel az Európai Bíróság C-255/14. számú ügyben hozott előzetes döntésére, „Önmagában is, de a hivatkozott ítélet rendelkezéseire tekintettel is a 60%-os mértékű bírságösszeg alkalmazása aránytalannak tekinthető, így a felperes alapvető eljárási jogát sérti, a Kp. 118. § (1) bekezdés *ad*) pontjának sérelmét valósítja meg.” (Felülvizsgálati kérelem [86] bekezdés, Kúria végzése, Indokolás [9]) A Kúria álláspontja szerint azáltal, hogy az indítványozót nem 60%-os, hanem 50%-os mértékű készpénzellenőrzési bírsággal sújtották, „a szükséges oksági kapcsolat a kérelem ezen hivatkozása esetében nem mutatható ki” (Kúria végzése, Indokolás [12]).
- [7] A Kúria azt is megállapította, hogy az ügyben a Rendelet nyilatkozattételi kötelezettséggel kapcsolatos előírásaira vonatkozóan az Európai Bíróság még nem hozott ugyan előzetes döntést, azonban „a szabály nyilvánvaló, értelmezése és annak alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának megengedése nem szükséges” (Kúria végzése, Indokolás [17]). Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében a bírság összegének arányossága tekintetében is indokoltnak tartotta előzetes döntéshozatali

eljárás kezdeményezését (felülvizsgálati kérelem, 10. oldal), melyre vonatkozóan a Kúria végzése külön megállapítást nem tartalmaz.

- [8] 1.5. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszát, melyben a Kúria Kfv.I.35.222/2022/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, a Szegedi Törvényszék 3.K.701.595/2021/6. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal. Az alkotmányjogi panasz szerint a Kúria végzése sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a XV. cikk (2) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, az E) cikk (1)–(3) bekezdéseit, a H) cikk (1) bekezdését és a Q) cikk (2) bekezdését, az alábbiak szerint.
- [9] A B) cikk (1) bekezdésének sérelmét az indítványozó azért állítja, mert álláspontja szerint a Kézpénzvtv. alkalmazott rendelkezései sértik a normavilágosság követelményét, és szükségessé vált volna az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezése is, azonban az eljáró bíróságok ezen kötelezettségüket elmulasztották.
- [10] A XV. cikk (2) bekezdése azért sérült az alkotmányjogi panasz szerint, mert az elsőfokon eljáró Nemzeti Adó- és Vámhivatal Csongrád-Csanád Megyei Adó- és Vámigazgatósága az eljárás során kiállított egy német nyelvű okiratot, ami a döntés tartalma szempontjából nagy jelentőséggel bírt, azonban annak magyar nyelvű fordítását a hatóság nem készítette el.
- [11] A XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelme azért következett be az indítványozó szerint, mert az elsőfokú hatóságnak megfelelően tájékoztatnia kellett volna az indítványozót arra vonatkozóan, hogy milyen tényállást állapított meg a készpénz eredetére vonatkozóan, ami az elsőfokú hatóság jogszabályi kötelezettsége lett volna.
- [12] A XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére az indítványozó külön indokolást nem adott elő, a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog állított sérelme körében pedig csak az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatát idézte a jogorvoslathoz való jog tartalmára vonatkozóan.
- [13] Az Alaptörvény E) cikk (1)–(3) bekezdéseinek állított sérelme körében az indítványozó arra utalt, hogy a Kúria helytelenül értelmezte az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére vonatkozó kötelezettségét (C-283/81. számú CILFIT ügy), a Kúria végzése pedig semmilyen megállapítást nem tesz arra vonatkozóan, hogy az indítványozó a készpénz-ellenőrzési bíróság arányosságával összefüggésben is szükségesnek tartotta volna előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését. Az alkotmányjogi panasz szerint „az indítványozó számos más Alaptörvényben foglalt jogának megsértésével együttesen kíván az E) cikk megsértésére hivatkozni”, anélkül azonban, hogy megjelölte volna, hogy melyek ezek az Alaptörvényben biztosított jogok (alkotmányjogi panasz, 13. oldal).
- [14] A H) cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panasz szerint azért sérült, mert az elsőfokú hatóság az ügyben egy német nyelvű okiratot állított ki, azonban annak magyar

nyelvű fordítását nem készítette el, melynek hiányában az eljáró hatóságok és bíróságok nem is hozhattak megalapozott döntést.

- [15] A Q) cikk (2) bekezdését az indítványozó végezetül azért hívta fel, mert álláspontja szerint a Kézpénztv. 50%-os mértékű bírságot előíró rendelkezése nem felel meg a Rendeletből fakadó arányosság követelményének.
- [16] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában azt is kérte, hogy az Alkotmánybíróság (részben a Rendelet szerinti nyilatkozattételi kötelezettséggel és a nyilatkozat hatóság általi összeállításával, részben a készpénzellenőrzési bírság mértékének arányosságával összefüggésben) kezdeményezzen előzetes döntéshozatali eljárást.
- [17] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [18] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó a Kúria végzését 2022. május 27. napján vette át, mely végzés átvételéhez képest az alkotmányjogi panasz határidőben került előterjesztésre (a 2022. július 14. napján kelt alkotmányjogi panaszt az elsőfokú bíróság 2022. július 18. napján érkezett). Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogi képviselője a meghatalmazását csatolta.
- [19] 2.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panasz előterjesztésére valamely, az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jog sérelme esetén van lehetőség. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény E) cikk (1)–(3) bekezdései, H) cikk (1) bekezdése, Q) cikk (2) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tartalmaznak Alaptörvényben biztosított jogot {az E) cikk (1)–(3) bekezdéseire például: 3260/2023. (VI. 9.) AB végzés, Indokolás [11]; a H) cikk (1) bekezdésére: 3198/2020. (VI. 11.) AB végzés, Indokolás [16]; a Q) cikk (2) bekezdésére például: 3403/2023. (VII. 27.) AB határozat, Indokolás [19]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére csak a kellő felkészülési idő hiányával, illetve a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmával összefüggésben alapítható alkotmányjogi panasz {lásd például: 3370/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [20]}, ami jelen ügyben nem teljesült. Az alkotmányjogi panasz ezért ezekben az elemeiben nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja törvényi követelményét, azokat az Alkotmánybíróság jelen eljárásának keretei között nem vizsgálhatta.
- [20] 2.3. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt akkor fogadhatja be, ha az határozott kérelmet tartalmaz. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja értelmében a

kérelem akkor határozott, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az e) pont értelmében pedig a kérelemnek egyértelmű indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály vagy bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.

- [21] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz egyáltalán nem tartalmaz indokolást az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése állított sérelmére vonatkozóan, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben pedig kizárólag az Alkotmánybíróság gyakorlatát ismerteti, anélkül azonban, hogy ezt érdemben összekapcsolná az alkotmányjogi panaszra okot adó üggyel. Az indítványozó az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének sérelmét pedig pusztán azért állítja, mert az alkotmányjogi panaszra okot adó ügyben kiállított német nyelvű okirat magyar nyelvű fordítása nem került elkészítésre, ám az alkotmányjogi panasz még utalásszerűen sem tér ki arra, hogy ez az indítványozót mely, vele összehasonlítható helyzetben lévő (homogén) csoporthoz képest és mennyiben különböztette meg hátrányosan. Az alkotmányjogi panasz ezért ezekben az elemeiben nem teljesíti az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontja törvényi követelményét.
- [22] Az alkotmányjogi panasz a határozott kérelem követelményét az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése állított sérelmével összefüggésben teljesíti.
- [23] 2.4. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint e befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [24] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg, figyelemmel részben a panasz tartalmára, részben pedig az Alkotmánybíróság tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal kapcsolatos kimunkált esetjogára.
- [25] Az indítványozó a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog állított sérelmével összefüggésben alapvetően azt kifogásolja, hogy a hatóság nem tájékoztatta megfelelően az indítványozót az általa fellelt készpénz eredetére vonatkozó megállapításairól, jóllehet ez a hatóság kifejezett kötelezettsége lett volna.
- [26] Az Alkotmánybíróság következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése,

illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {legutóbb például: 3291/2022. (VI. 10.) AB végzés, Indokolás [22]}.

- [27] Jelen esetben az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog állított sérelmével összefüggésben kizárólag olyan tényállás-megállapítási és bizonyítási kérdésekre hivatkozott, melyek vizsgálata az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik. E körben az Alkotmánybíróság azt is megjegyzi, hogy mind a másodfokú hatóság (a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága), mind pedig a Szegedi Törvényszék részletes indokát adta annak, hogy az indítványozó által elmulasztott nyilatkozattételi kötelezettség hatóság általi pótlására miért nem az elsőfokú hatóság határozatában került sor, és hogy ennek a nyilatkozatnak egyébként miért nincs kihatása a készpénzellenőrzési bírság kiszabására (Szegedi Törvényszék ítélete, Indokolás [64]). A Szegedi Törvényszék ítéletében a fentiekén túl ráadásul azt is megállapította, hogy az elsőfokú hatóság az indítványozó által kifogásolt nyilatkozat-összeállítási kötelezettségének egyébként eleget tett (Szegedi Törvényszék ítélete, Indokolás [78]–[82]).
- [28] Az Alkotmánybíróság ezért azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével összefüggésben nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem.
- [29] 3. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.
- [30] 4. Az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (a továbbiakban: EUMSz.) 267. cikke értelmében az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a Szerződések értelmezése, illetőleg az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak érvényessége és értelmezése kérdésében. Az Európai Unió Bírósága gyakorlatában a tagállami alkotmánybíróságok jogosultak előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére, és az Alkotmánybíróság pedig korábban már maga is úgy foglalt állást, hogy az Alaptörvényből „levezethető az Alkotmánybíróság előzetes döntéshozatali eljárás-kezdeményezési jogosultsága is” {26/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [26]}. Maga az EUMSz. 267. cikke rögzíti ugyanakkor, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének egyik feltétele az, hogy az eljáró bíróság úgy ítélje meg, hogy „ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére”. Figyelemmel arra, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz visszautasításáról határozott, a visszautasítás jelen végzésben megjelölt indokai pedig teljes mértékben függetlenek voltak a Szerződések

értelmezésétől, illetőleg az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak érvényességétől és értelmezésétől, ezért az indítványozó által megválaszolni kért kérdések eldöntése az Alkotmánybíróság döntésének meghozatalához nyilvánvalóan nem voltak szükségesek. Az Alkotmánybíróság ezért azt állapította meg, hogy jelen ügyben nem teljesültek az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének EUMSz. 267. cikkében rögzített feltételei.

Budapest, 2024. február 6.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.
előadó alkotmánybíró